

Kampeerweek Sintjansklooster (O)

Van 8 tot 21 mei 2024

Camping De Schaarkamp (in de Weerribben)

Als ik me er met een Jantje van Leiden af wil maken zou ik kunnen verwijzen naar het verslag van de kampeerweek in 2022 in Paasloo (aan de noordkant van in de Weerribben!) en ben ik gauw klaar 😊. Hemelsbreed liggen de campings zo'n 20 km van elkaar verwijderd maar wat zou ik de camping (aan de zuidkant van de Weerribben) en het gebied dan tekort doen. Als uitvalsbasis zijn ze echt totaal verschillend met als verbindende factor het wonderschone gebied De Weerribben. Zelfs als je hier woont zoals Henny zul je het gebied vrijwel iedere dag op een andere manier beleven. De afwisseling van het landschap met al dat water, de riet- en weilanden, bosschages en wandel- en fietspaden is zo groot en divers dat je er nooit raakt uitgekeken.

De voor dit gebied zo kenmerkende **Tjaskermolen**"

Door de seizoenen heen beleef je de omgeving en de natuur en omgeving ook telkens weer anders. En het maakt al een verschil of je een fietsrondje linksom of rechtsom doet, je een wandeling maakt of een rondvaart, je beleeft het gebied telkens weer op een heel andere en bijzondere manier.

Om wat betreft omgeving en bezienswaardigheden niet in herhaling te vallen raad ik de lezer toch wel aan om ook het verslag van 2022 van Paasloo nog eens door te lezen omdat dit het beeld wat ik nu probeer te schetsen wat vollediger zal maken.

De camping

Wat is dit een mooie, goed verzorgde camping met eigenaren die het woord gastvrijheid hoog in het vaandel hebben staan. Bij aankomst werd iedereen persoonlijk rondgeleid en wegwijs gemaakt in wat de camping allemaal te bieden heeft. De camping bevond zich in Sintjansklooster vlakbij Vollenhoven, een van de vele kleine stadjes en dorpen in dit gebied met een lange voorgeschiedenis waar het leven zich in een dorps tempo heeft ontwikkeld en - gelukkig - ook nog steeds beweegt. De haast van de Randstad is hier ver te zoeken. Sintjansklooster is naast een piepklein en rustig dorp ook nog eens de geboorteplaats van een van onze beroemdste Nederlanders, te weten Evert van Bethem, winnaar van de Elfstedentochten van 1985 en 1986. Een evenement waarvan steeds meer moet worden gevreesd dat 1997 wel eens de laatste keer kan zijn geweest. Eigenlijk te triest voor woorden.

Op de camping stonden we weliswaar ieder op een apart met groen omzoomd plekje maar wel zodanig dicht bij elkaar dat we makkelijk contact met elkaar hadden en de loopafstand naar de dagelijkse verzamelplek voor niemand een bezwaar was.

Bijzondere kenmerken van de omgeving

Voor een deel kan ik verwijzen naar het verslag van twee Jaar gelden toen we in Paasloo stonden maar omdat de camping aan de zuidkant van de Weerribben is gelegen kwamen er weer andere interessante plekken en bezienswaardigheden binnen bereik w.o. bijvoorbeeld het oude waterloopkundig laboratorium en Waterloopbos in Marknesse welke door velen van ons ook is bezocht. Dit is echt een icoon vanuit het verleden wat ons als Nederland zo beroemd heeft gemaakt als het gaat om de strijd tegen en het gebruik van water in al zijn aspecten. Met een prachtig bos wat zich op een natuurlijke wijze heeft kunnen ontwikkelen met deze zwam op een omgevallen boomstam als prachtig voorbeeld.

Vlakbij de camping heeft Natuurmonumenten een bezoekerscentrum van waaruit allerlei vaartochten konden worden gemaakt en een watertaxi diverse dorpen over het water bereikbaar maakten. Hier is door onze deelnemers regelmatig gebruik van gemaakt en kwamen we altijd weer thuis met enthousiaste verhalen over wat we allemaal hadden gezien en ervaren.

Wat niet onvermeld mag blijven zijn de enorme aantallen ooievaars. Ooit zo goed als uitgestorven in Nederland en nu weer hoor- en zichtbaar aanwezig in het gebied. Soms zie je er wel zo'n 15 bij elkaar foerageren op het land als een boer aan het ploegen is. En vlak bij de camping zat een nest met jongen en hoorde je regelmatig het geklepper van de ouders, wat een feest 😊!!

Verloop van deze kampeerweek

Het organisatiecomité maakte een bijzondere start. Door wat medische problemen moest Mieke het stokje helaas overdragen aan Rosa en Ria die zich weer zoals we wel gewend zijn van hun beste kant lieten zien. Geholpen door Marijke die wat eerder was gekomen waarna Rosa als dank daarvoor op

woensdagochtend het ontbijt van Marijke in de vorm van een krentenbol bleek te hebben opgepeuzeld. Zo komt Jan Splinter wel door de winter 😊.

Hemelvaartsdag en daarmee deze kampeerweek begon wat koud en mistig maar zowel in de loop van de dag als de rest van de week verbeterde het weer zienderogen en werd met name het Hemelvaartsweekend er een om niet gauw te vergeten. Het leek wel volop zomer en er moest goed worden gesmeerd tegen de al best felle zon aan een strakblauwe hemel. En wat hebben we “genoten” van al die verrekte onweersmuggetjes of kneutjes die ons flink te grazen namen als ze ook maar het geringste stukje bloot in de smiezen kregen. Er is wat afgekrabd, gesmeerd en gemopperd hierover.

Een bijzonder evenement waren in het weekend de “Sleepbootdagen in Zwartsluis” met klassieke sleepboten, stoomboten en draaiende machines van vaak 100 jaar oud. Bediend, beheerd en onderhouden door enthousiaste vrijwilligers waarmee je leuke gesprekken kon voeren over functie en soms nog het regelmatige gebruik hiervan. Met allerlei standjes op de kade waar je van alles kon kopen en proeven. Mede door het prachtige weer is het voor Zwartsluis een topevenement geworden.

Een aantal van ons maakten die dagen een tochtje met Stoomsleepboot Maarten, de enige van zijn soort welke nog steeds is gecertificeerd om professioneel te mogen worden ingezet als sleepboot. Niet dat ze dit doen want dat trekt een te zware wissel op de tijd en capaciteiten van vrijwilligers. Maar toch, ze zijn er harstikke trots op nog steeds over dit certificaat te beschikken. Ook een bijzonder schip omdat de kolengestookte vuurgang in 1992 werd vervangen door een olie-gestookte brander welke toen al zo geavanceerd was dat de uitstoot van vervuilende stoffen slechts 1/30 is van wat nu nog steeds gangbaar is. En daar zijn ze berentrots op en terecht.

Zaterdag 11 mei was voor schrijver dezes een bijzondere dag omdat hij zijn verjaardag weer eens met de club mocht vieren. Met versierde luifel, gebak bij de koffie en bezoek van beide dochters met partners beloofde het weer een bijzondere dag te worden. Dat werd het ook en niet in het minst omdat een van de schoonzonen het presteerde om in Blokzijl uit de kajak te kukelen nog voordat hun kano-tocht was begonnen. Einde oefening, een bril welke in het diepe was verdwenen en door dit alles een vervroegde terugkeer naar huis als gevolg. Mijn verjaardag leek daarmee voor een deel “in het water te zijn gevallen” maar in werkelijkheid werd het voor mij een meer dan geslaagde dag.

Op 17 en 18 mei was er kermis in Vollenhoven met weer een grote hoeveelheid kraampjes en stalletjes en een kapiteinskoor. Was gewoon leuk om daar even doorheen te lopen.

Dichtbij de camping was een vrij grote kringloopwinkel en daar wisten een paar leden wel raad mee. Zeker voor Harry was dit een cadeautje en hij kwam daar dan ook met een big smile en de nodige spulletjes uit vandaan. Ook ondergetekende scoorde goed doordat hij een zo goed als nieuwe set van de Millennium Triologie van Stieg Larsson kon kopen, een serie welke hij al jaren kwijt was en graag weer eens wilde lezen. En niet te vergeten een broodtrommeltje van 40ct!!, hiertoe aangezet door een medepassagier tijdens een rondvaart die zich erover verwonderde dat ik mijn lunch in een plastic zakje had verpakt. En ze had gelijk, dat kon beter.

Een kampeerweek van de NAKC gaat zelden gepaard zonder dat er iets gebeurt wat met onze gezondheid heeft te maken. Het begon al met het helaas af moeten haken door Mieke. En Henny had zodanige klachten dat ze zich wat gedeisd moest houden en tijd moest vrijmaken voor een aantal medische tests en onderzoeken. Henk kwam met zijn fiets te vallen op een van de bruggetjes bij Giethoorn en had zich zoals naderhand bleek toch behoorlijk geblesseerd. Met als gevolg dat hij het een paar dagen rustig aan moest doen. En Joop dacht een paar dagen later misschien: wat Henk kan kan ik ook maar hij wist zich gelukkig zo goed op te vangen dat hij de fietstocht kon voortzetten maar wel na eerst zijn stuur weer recht te hebben moeten zetten. Arie moest helaas voortijdig afhaken omdat hij naar de uitvaart van zijn overleden zwager moest en had besloten daarmee deze vakantie maar af te breken. Hartstikke jammer allemaal maar het is toch altijd weer bewonderenswaardig hoe de betrokkenen hiermee omgaan, klasse!

Natuur en recreatie

En dan de omgeving met zijn onafzienbare open ruimte met prachtige natuur, erfgoed, veel, heel veel water, uitgestrekte rietvelden en veengebieden. Met de vele schitterende mogelijkheden om te wandelen en fietsen voor de liefhebbers. En daar is dan ook enthousiast gebruik van gemaakt. Er waren door Rosa de nodige fiets- en wandelroutes uitgestippeld op kaarten en in apps, de een nog mooier dan de ander waar in verschillende samenstellingen enthousiast gebruik van is gemaakt. Maar er werden ook zelf routes bedacht waar groepjes zich dan weer bij aansloten.

Een extra attractie waren de verschillende pontjes over sloten en vaarten. Sommigen waren handbediend waarbij de spierkracht van niet alleen de mannelijke deelnemers werd aangesproken zoals op onderstaande foto's goed is te zien. Hoe zo genderongelijkheid? Als het erop aankomt staan ook de dames hun “mannetje” om de – in dit geval logistieke – problemen op te lossen.

Ria was wat slordig omgesprongen met haar fiets waardoor ze dreigde rechtsonder te willen afslaan maar het voorwiel linksaf wilde. Bloedgevaarlijk maar met de nodige krachtsinspanning werd het systeem weer tot de orde geroepen en konden we verder.

Naar wat een medewerker van Natuurmonumenten ons tijdens een boottocht vertelde zou Drs. P. door het pontje van Jonen zijn geïnspireerd om het beroemde vers of lied "Veerpont" (Heen en Weer)

te schrijven en componeren. Hij woonde of verbleef daar enige tijd in een huis naast het pontje. Het eerste deel van deze tekst wil ik jullie niet onthouden:

*Wij zijn hier aan de oever van een machtige rivier *)
De andere oever is daarginds en deze hier is hier
De oever waar we niet zijn noemen wij de overkant
Die wordt dan deze kant zodra we daar zijn aangeland
En dit heet dan de overkant onthoudt u dat dus goed
Want dit is van belang voor als u oversteken moet
Dat zou nog best eens kunnen want er is hier veel verkeer
En daarom vaar ik steeds maar vice versa heen en weer*

*Heen en weer heen en weer
Heen en weer heen en weer*

Enz. enz.

*) Die "machtige rivier" zou dan de verbindingvaart zijn geweest tussen het Giethoornsche Meer en de Beulakerwijde, wel grappig, toch?

Met tot slot de hartelijke dank van alle deelnemers voor de begeleiding en organisatie om er weer een heel geslaagd evenement van te maken.

Dit was nog maar de 2^e kampeerweek van een serie van negen dit jaar. Er komen er dus nog zeven waarin we elkaar weer in verschillende samenstellingen gaan tegenkomen, een heerlijk vooruitzicht.

Tot ziens bij een van de komende kampeerweken.

Pieter

Juni 2024